

ANDREU MORTE, DIRECTOR DEL MERCAT DE LES FLORS

La Nit del Mercat

La Nit comença al Mercat de les Flors, diu l'últim lema fet públic. El darrer trimestre de programació inclou des de música del Pakistan, fins a dansa, 'music-hall' amb La Cubana, teatre urbà, o la popular Transmarató 89 que compta en un parell de dies amb uns cinquanta grups. Dos espais. Més de 250 dies de representació. Una mitjana de cent mil espectadors. Seixanta espectacles. I 117 milions de pressupost. «El Mercat de les Flors», diu Andreu Morte, el director, «és com un supermercat cultural i una referència de pas».

A. Agramunt

La nit comença al Mercat de les Flors, doncs?

—Quan arriba la primavera, la nit ja no comença quan es pon el sol sinó quan decidim sortir de casa. Així hem presentat els onze últims espectacles de la programació d'aquesta temporada.

—*¿Quin és el volum d'espectacles del Mercat per temporada?*

—Una seixantena aproximadament

entre les diverses branques, música, teatre o dansa.

—*¿I el pressupost assignat?*

—Cent disset milions.

—*Sense dèficit...*

—Sense dèficit. Entre assignació i taquilla no n'hi pot haver. I a més, treballem l'esponsorització; que és essencial.

—*¿I quin és el secret?*

—Confiança en la gent que hi treballa. I comptar amb professionals i tre-

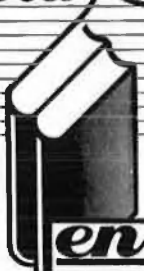
ballar amb gent que sap què té entre mans.

—*Però amb el risc de donar entrada a gent nova...*

—És un dels objectius. Donar aquest suport a la creació més jove, perquè necessiten un marc. En el fons jo sóc un *baby*, perquè sóc de la generació dels vuitanta, de les tribus teatrals que han treballat al marge dels marcs ja establerts.

—*Parles de la teva experiència amb La Fura dels Baus...*

Primavera

NOVETATS en LLIBRES

edicions 62 s a ENMIG DE LA NIT William Irish Seleccions de la Cua de Palla, 89. 192 pàgines. La gran obra pòstuma i inèdita fins ara de William Irish.	Editorial Laia BARCELONA 2080 I ALTRES CONTES IMPROBABLES Víctor Mora El Mirall i el Temps Una imaginació desbridada i unes dots de fabulació poc comunes es manifesten a BARCELONA 2080 I ALTRES CONTES IMPROBABLES.
Edicions BROMERA CURS DE SOCIOLINGÜÍSTICA-2 Amadeu Viana/Toni Mollà Llengua i legislació, la comunitat lingüística, processos de substitució lingüística, sistemes de memòria social...	EDITORIAL EMPÚRIES PUIG ANTICH Vicent Andrés Estellés Col·lecció El Ventall, 8 Homenatge del gran poeta valencià a l'última víctima catalana de la dictadura.
GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a. BLUES Maria Fullana Gregal Poesia, 22 Premi Beniarjó, 1988.	LA GALERA, S. A., EDITORIAL EL SECRET DEL COMTE Daniel Palomares Els grumets de La Galera, 88 Una novel·la d'intriga per als joves lectors. Premi Josep Ma. Folch i Torres, 1988.
EDITORIAL TRES I QUATRE GRAMS Boro Miralles Col·lecció narratives 314, 6 Un producte de luxe enllaunat al buit, apte per a festes amb canapès d'ou dur amb anxova i sangries psicodèliques.	curial EL CATALÀ A L'ARAGÓ Selecció i edició a cura d'Artur Quintana, «La Mata de Jonc», 19 Volum miscel·lani sobre textos, alguns ja publicats i d'altres inèdits, d'autors de la Franja de Ponent i de fora, sobre la Franja.
Edicions Proa LLIBRES PROFÈTICS DE LAMBETH, I William Blake Els llibres de l'óssa menor, 147 Trad. i pròleg de Miquel Descot. 96 pàgs. 900 ptes.	2001 Plenlluni/Ciència·Ficció DUNA Frank Herbet Traducció de Manuel de Seabra Col·lecció «2001», 21, 648 pàgines La fantasia ètica més consistent de la literatura de ciència-ficció. Una obra mítica.

—Sí, és clar. En definitiva, el meu paper com a director del Mercat de les Flors recull l'experiència d'aquelles inquietuds.

—*Es pot dir que el Mercat de les Flors, des dels seus inicis, envoltat de polèmica com a marc, ha passat a tenir un prestigi reconegut per tothom...*

—Sí em sembla que és així. Quan em van posar el Mercat a les mans, em vaig proposar canviar aquella imatge inicial. Perquè penso que els espectacles han de ser fulgurants, ràpids, ampliar les ofertes i concentrar el públic en molts espectacles, pocs dies i acostumar-lo a venir, a més d'omplir sempre. En definitiva, no tancar quasi gens el Mercat i a la vegada oferir una variada i àmplia programació que reculli les tendències diverses de públic.

—*¿L'obertura d'aquest any de la sala B ha estat una bona experiència?*

—A hores d'ara ja es pot dir que sí. Ens ha donat més marge de moviment. I és sorprenent veure com en una nit a vegades les dues han tingut un ple al màxim.

—*¿Com es podria definir ara la política del Mercat?*

—Des d'acollir els productes de noves tendències fins a productes més clàssics com els últims espectacles del Teatro Clásico, passant per produccions estrangeres i produccions pròpies contemporànies, fins a la dansa i la gamma del teatre en la seva manifestació més àmplia per a poder comprovar que el teatre permet aquesta multiplicitat.

—*¿I un ex-Fura dels Baus programant clàssics no és una mena de contradicció?*

—No. Perquè tot és perfectament combinable. I una cosa és treballar com a Fura dels Baus i l'altra tenir la responsabilitat de dirigir el marc del Mercat, que ha de ser obert a tothom.

—*La coproducció és una de les teves fites aconseguides...*

—Sí. En catorze mesos portem produïts vint-i-tres espectacles.

—*¿I això, què representa i com s'estructura?*

—El nostre mètode és donar diners a l'avançada perquè la companyia o el grup, parlem de grups joves, puguin treballar en la preparació del seu espectacle amb tranquil·litat.

—*¿Quant?*

—Entre tres o quatre milions, depèn. Perquè els grups contemporanis, els nous grups, tenen moltes idees però sense diners i infraestructura no es podrien dur a terme.

—*¿I la resta de les condicions?*

—Estrenar el seu producte al Mer-

cat, amb un taquillatge assegurat, a més, d'un milió de pessetes. I a partir d'aquí, que tinguin una plataforma de llançament cap a altres centres d'espectacles una vegada superada l'arrencada del seu muntatge.

—Però si això s'acabés aquí...

—No, és clar. Per això, quan aquests grups integren en certa manera la família del Mercat de les Flors, és quan puc presentar-los a fora com un intercanvi cultural dels grups que vénen aquí. Però per a oferir a fora coses amb qualitat, primer cal haver ajudat a produir amb qualitat. I aleshores la roda funciona sola.

—Vaja, que també fas viatges d'ambaixada cultural...

—Una mica, sí. I em sembla que hem assolit una fita molt important. Que el Mercat de les Flors, que Barcelona, en definitiva, sigui un punt de referència internacional. Hi ha molts grups i companyies que han passat per primera vegada per Barcelona perquè els hem demanat al Mercat. És una manera d'entrar en el circuit cultural internacional.

—Ja deus estar preparant la temporada vinent...

—Acabem de començar, sí.

—A veure...

Doncs, mira, per a la tardor hi ha molts productes autòctons. Hi haurà una estrena dels Joglars, una estrena del Fronterizo, una setmana de Dansa de València a Barcelona amb col·loquis, xerrades i actuacions amb dos grups de València per treballar més a fons el camp de la dansa que està prou abandonat, una estrena del Ramon Ollé, una altra de Ma. Antònia Oliver, de dansa les dues també, i un espectacle molt interessant d'experimentació sobre el text, amb dos professors de filologia que faran d'actors i dos actors més, però això només és un preàmbul de passat l'estiu fins a Nadal.

—Tens una inclinació especial pel món de la dansa...

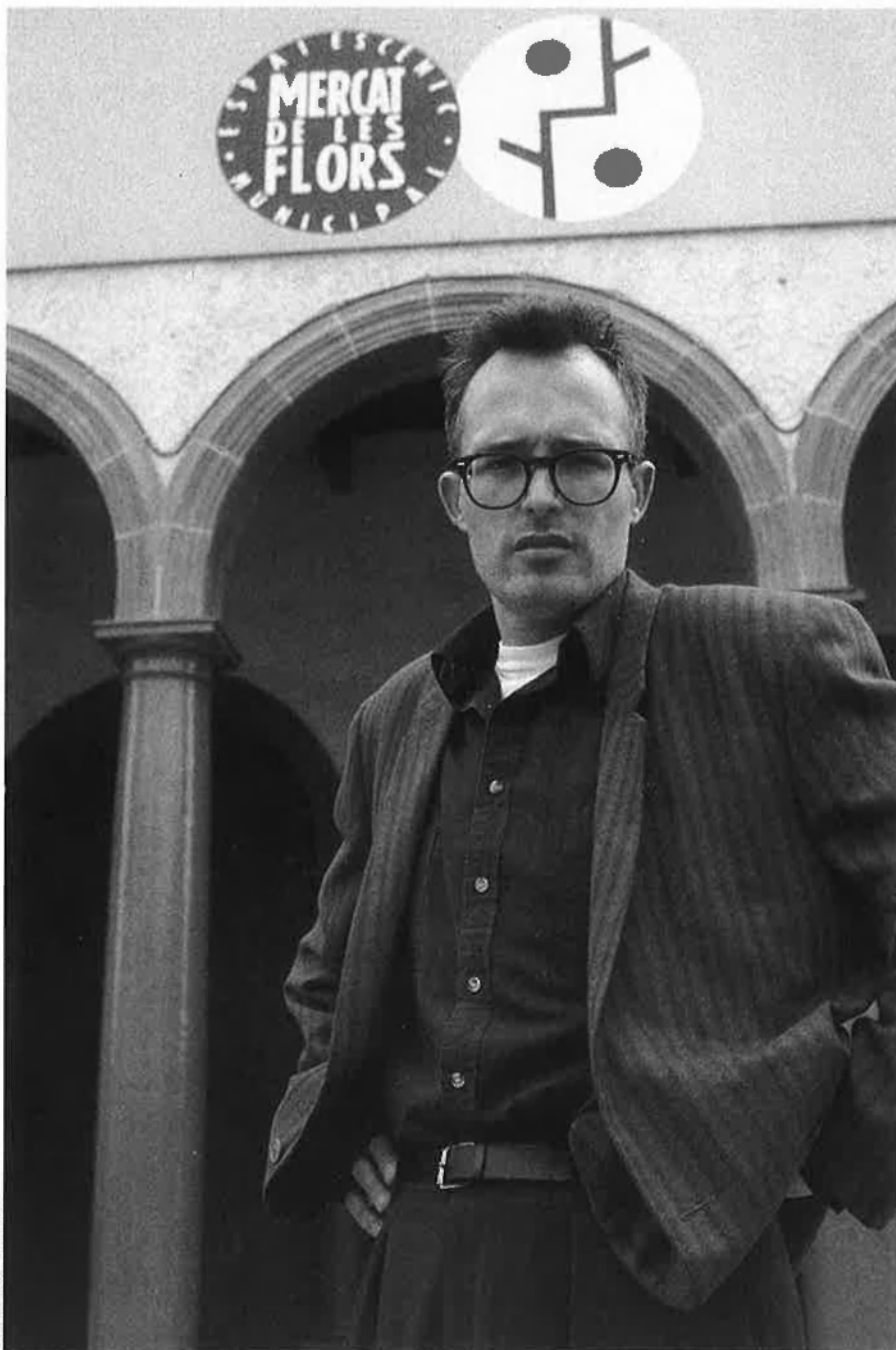
—Sí. Precisament ara assisteixo amb una ponència a unes Jornades de Dansa a València, on hi ha molts manàgers i directors de dansa importants d'arreu d'Europa.

—¿I la teva ponència?

—Com a representant del Mercat de les Flors, la meua ponència parla de la infraestructura de la dansa contemporània espanyola. Circuits, locals, possibilitats... Intentar fer un estudi de solucions de viabilitat per l'oblit que ha patit la dansa.

—¿Podries resumir els problemes que té...?

—Sí. Hi ha molta gent vàlida. So-

DOMÈNEC UMBERT

«Els espectacles han de ser ràpids i fulgurants».

bretot al País Valencià, i a Catalunya hi ha una de les factories més importants de gent de la dansa. I no s'ha tingut gens en compte aquest potencial. És el principal problema, per a mi.

—I el teu hobby pel que sembla, la dansa...

—Sí. Perquè és l'òrfena de l'espectacle. La Generalitat per exemple gairebé ni contempla cap mena d'ajuda. Com amb el Mercat de les Flors, és clar. Som un teatre a Catalunya que no rep ni un duro de la institució màxima del país.

—¿Però s'ha demanat aquesta ajuda?

—I tant que sí...

—I la resposta...

—Tenim molts teatres i pocs diners a repartir.

—I si un dia hi hagués un canvi polític municipal, ¿què passaria amb la línia engegada ara amb el Mercat de les Flors?

—No hauria de passar res, és clar. Em sembla que la nostra proposta pot ser assumida professionalment per qualsevol tendència política perquè és una línia professional i d'avantguarda cultural.

—Que els antics Déus de la Fura l'escoltin...

—I, si no, que es faci la seva voluntat. □